Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8457
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

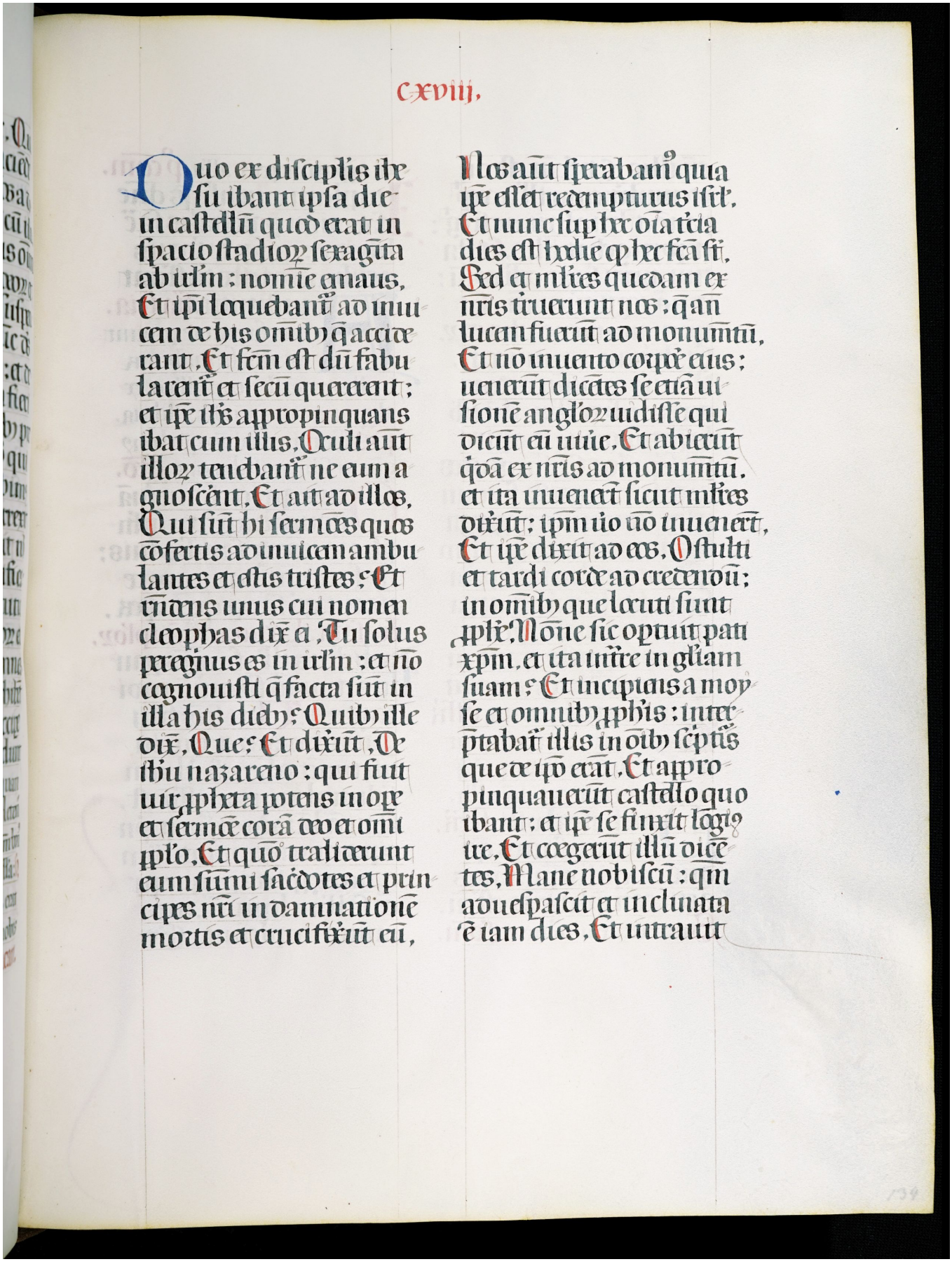

cxviij.

Quo ex discipulis ihu
su ibant ipsa die
in castellū quod erat in
spacio stadioꝝ sexaginta
ab ierlm : nomīe emaus,
Et ipi loquebantur ad inui
cem de his omibꝫ q acciderant, Et fm est dū fabu
larent et secū quærerent;
et ipe ihs appropinquans
ibat cum illis. Oculi autē
illoꝝ tenebantur ne eum a
gnoscerent. Et ait ad illos,
Qui sūt hi sermones quos
cōferis ad inuicem ambu
lantes et estis tristes? Et
unus cui nomen
cleophas dixit ei, Tu solus
peregrinus es in ierlm : et nō
cognouisti q facta sūt in
illa his diebꝫ? Quibꝫ ille
dixit, Que? Et dixerunt, De
ihu nazareno : qui fuit
uir pphta potens in op
et sermone coram deo et omi
plo. Et quō tradiderunt
eum summi sacdotes et prin
cipes nri in damnationē
mortis et crucifixerunt eū,
Nos aut sperabamus quia
ipe esset redempturus isrl.
Et nunc sup hec oia tcia
dies est hodie q hec fca sūt.
Sed et mlieres quedam ex
nris terruerunt nos : q ante
lucan fuerunt ad monumtū,
Et nō inuento corpe eius;
uenerunt dicentes se etiā ui
sionē angloꝝ uidisse qui
dicunt eū uiuere. Et abierunt
quidā ex nris ad monumtū,
et ita inuenerunt sicut mlieres
dixerunt; ipm uero nō inuenerunt.
Et ipe dixit ad eos, O stulti
et tardi corde ad credendū;
in omibꝫ que locuti sunt
pphe! Nonne sic oportuit pati
xpm, et ita intre in gliam
suam? Et incipiens a moy
se et omnibꝫ pphis : interpretabatur illis in oibꝫ scptis
que de ipo erant. Et appro
pinquauerunt castello quo
ibant : et ipe se finxit longi
us ire. Et coegerunt illū dicentes, Mane nobiscū : qm
aduespascit et inclinata
est iam dies. Et intrauit